

C/2024/2485

23.4.2024

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1092/2010, (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 1095/2010 og (EU) 2021/523 for så vidt angår visse rapporteringskrav inden for finansielle tjenesteydelser og investeringsstøtte

(COM(2023) 593 final — 2023/0363 (COD))

og om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2016/1011 for så vidt angår anvendelsesområdet for reglerne for benchmarks, brugen i Unionen af benchmarks leveret af en administrator, der er etableret i et tredjeland, og visse indberetningskrav

(COM(2023) 660 final — 2023/0379 (COD))

(C/2024/2485)

Ordfører: **Krzysztof BALON**

Anmodninger om udtalelse	Europa-Parlamentet, 20.11.2023 og 11.12.2023 Rådet for Den Europæiske Union, 30.11.2023 og 07.12.2023
Retsgrundlag	Artikel 114, artikel 173, artikel 175, stk. 3, og artikel 304 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
Kompetence	Sektionen for Den Økonomiske og Monetære Union og Økonomisk og Social Samhørighed
Vedtaget i sektionen	2.2.2024
Vedtaget på plenarforsamlingen	14.2.2024
Plenarforsamling nr.	585
Resultat af afstemningen (for/imod/hverken for eller imod)	206/1/3

1. Konklusioner og anbefalinger

1.1. Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) mener, at de to forslag om ændring af tidligere forordninger om rapporteringskrav i forbindelse med finansielle tjenesteydelser og investeringsstøtte samt forbedring af benchmarks⁽¹⁾, som Kommissionen offentliggjorde den 17. oktober 2023, allerede behandler mange af de udfordringer og spørgsmål, der er forbundet med de pågældende områder vedrørende virksomheder, forbrugere, små og mellemstore virksomheder, socialøkonomiske enheder og leverandører af tjenesteydelser af almen interesse. Med disse forslag bidrager Kommissionen desuden til at nå de mål, der er beskrevet i meddelelsen *EU's konkurrenceevne på lang sigt efter 2030*⁽²⁾.

1.2. Vedrørende forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1092/2010, (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 1095/2010 og (EU) 2021/523⁽³⁾:

1.2.1. glæder EØSU sig over initiativet til at rationalisere og forenkle de tilsynsmæssige rapporteringskrav. Udvalget understreger samtidig, at indførelsen af et stærkere retsgrundlag for udveksling af data mellem de myndigheder, der fører tilsyn med den finansielle sektor, ses som noget positivt og opfylder de krav, der følger af EU-rettens generelle principper og regler.

⁽¹⁾ COM(2023) 593 final og COM(2023) 660 final.

⁽²⁾ COM(2023) 168 final.

⁽³⁾ COM(2023) 593 final.

1.2.2. påpeger EØSU, at det for at gøre det muligt at undgå dobbeltanmodninger om rapportering, hvor flere myndigheder har beføjelse til at indsamle visse data fra finansielle institutioner eller andre markedsdeltagere, vil være nødvendigt at standardisere omfanget og formatet af de data, der indgår i udvekslingen af oplysninger mellem de myndigheder, der fører tilsyn med den finansielle sektor.

1.2.3. understreger EØSU, at rationaliseringen og forenklingen af rapporteringskravene bør føre til en reduktion af de administrative omkostninger navnlig til databehandling og datarapportering.

1.2.4. understreger EØSU, at det for at opnå forenkling bør være obligatorisk regelmæssigt at revidere rapporteringskravene.

1.2.5. mener EØSU, at når standarderne for og omfanget af data er det samme eller tilsvarende, bør levering af data til en kompetent myndighed (eller en fælles platform) behandles som levering til alle andre kompetente myndigheder (one-stop-shop-konceptet).

1.2.6. glæder EØSU sig over forlængelsen af den obligatoriske rapporteringsperiode fra seks måneder til et år.

1.3. Vedrørende forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2016/1011 (*):

1.3.1. glæder EØSU sig over en mere afbalanceret og forholdsmæssig tilgang til at sikre finansiell stabilitet og integritet på de europæiske markeder samt til at reducere omkostninger og lovgivningsmæssige krav, navnlig ved at reducere kravene til ikkevæsentlige benchmarks. Udvalget glæder sig samtidig over præciseringen af den rolle, som Kommissionen, Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) og de nationale myndigheder spiller i den proces, der finder anvendelse for væsentlige og kritiske benchmarks.

1.3.2. understreger EØSU ESMA's rolle som et rådgivende organ for nationale myndigheder i processen med at udpege benchmarks som værende vigtige, sikre gennemsigtighed ved at samle de nationale kompetente myndigheders udpegelsesafgørelser og udpege benchmarks af betydning uden for EU.

2. Baggrund

2.1. Den 17. oktober 2023 offentliggjorde Kommissionen to forslag til forordninger om ændring af tidligere forordninger om forbedring af benchmarks og rapporteringskrav inden for finansielle tjenesteydelser og investeringsstøtte. Med disse forslag bidrager Kommissionen til at nå de mål, der er beskrevet i meddelelsen *EU's konkurrenceevne på lang sigt efter 2030* (^(*)), navnlig ved hjælp af en lovramme, der sikrer, at målene med kommunikationen nås med færrest mulige omkostninger.

2.2. Forslaget til forordning om ændring af visse forordninger for så vidt angår visse rapporteringskrav inden for finansielle tjenesteydelser og investeringsstøtte (^(*)) har til formål at bidrage til at rationalisere og forenkle rapporteringskravene på to områder: på det indre marked og navnlig i sektoren for finansielle tjenesteydelser vil forslaget lette udvekslingen af oplysninger mellem de myndigheder, der fører tilsyn med den finansielle sektor, og konsolideringen af den rapportering, der i øjeblikket foretages i henhold til forskellige krav. På indsatsområderne konkurrenceevne, vækst, beskæftigelse, innovation, social modstandsdygtighed, samhørighed og strategiske investeringer har forslaget til formål at rationalisere og forenkle kravene til rapportering om gennemførelsen af InvestEU-programmet.

2.3. Forslaget til forordning om ændring af forordning (EU) 2016/1011 for så vidt angår anvendelsesområdet for reglerne for benchmarks, anvendelsen i Unionen af benchmarks leveret af en administrator, der er etableret i et tredjeland, og visse rapporteringskrav (^(*)) har til formål at rationalisere godkendelsen og registreringen og lette byrden for EU-virksomheder, navnlig små og mellemstore virksomheder (dvs. mindre benchmarkadministratorer og benchmarkbrugere).

(*) COM(2023) 660 final.

(^(*)) COM(2023) 168 final.

(^(*)) COM(2023) 593 final.

(^(*)) COM(2023) 660 final.

3. Generelle bemærkninger

3.1. EØSU mener, at forslagene allerede behandler mange af de udfordringer og spørgsmål, der er forbundet med de pågældende områder, der vedrører virksomheder, forbrugere, små og mellemstore virksomheder, socialøkonomiske enheder og leverandører af tjenesteydelser af almen interesse. De grundlæggende rettigheder med hensyn til databeskyttelse, privatlivets fred og ejendomsret (vedrørende ejendomsretten til visse data, som er kommercielt fortrolige eller beskyttet af intellektuelle ejendomsrettigheder) respekteres desuden. Dette gælder også de principper, der anerkendes i EU's charter om grundlæggende rettigheder, navnlig friheden til at oprette og drive egen virksomhed (artikel 16). Udvalget er derfor enig i formålet med og det meste af indholdet i Kommissionens forslag, men fremsætter samtidig følgende bemærkninger og ændringsforslag.

3.2. Om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1092/2010, (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 1095/2010 og (EU) 2021/523 for så vidt angår visse rapporteringskrav inden for finansielle tjenesteydelser og investeringsstøtte:

3.2.1. EØSU bifalder initiativet til at rationalisere og forenkle de tilsynsmæssige rapporteringskrav og andre rapporteringskrav til tilsynsmyndighederne med det endelige mål at reducere byrderne uden at underminere de dermed forbundne politiske mål. Formålet med ændringerne er klart og berettiget.

3.2.2. Udvalget bemærker, at de foreslåede ændringer er i overensstemmelse med legalitetsprincippet, der følger af artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union, hvori der bl.a. stilles krav om, at de offentlige myndigheder handler inden for lovens rammer og på grundlag af loven. Derfor er indførelsen af et stærkere retsgrundlag for udveksling af data mellem de myndigheder, der fører tilsyn med den finansielle sektor, en nødvendig og positiv ting, der opfylder de krav, der følger af EU-rettens generelle principper og regler.

3.2.3. EØSU bemærker, at forslaget vedrører tre typer særskilte rapporteringsdata: i) regelmæssig tilsynsmæssig rapportering, herunder rapportering om finansiell stabilitet, ii) ad hoc-rapportering af data til tilsynsmyndighederne og andre kompetente myndigheder og iii) forbedrede oplysninger/data udledt af ovenstående. For alle disse tre typer rapporteringsdata og for de tre adressater i) tilsynsmyndigheder, ii) finansielle institutioner, forskere og andre enheder med henblik på forskning og innovation og iii) Kommissionen, henviser forslaget til kvantitative og kvalitative data.

3.2.4. EØSU påpeger, at ændringerne i praksis giver et mere solidt retsgrundlag for udveksling af oplysninger og tilskyndelse til udveksling af data på frivillig basis. Myndigheden fratages ikke retten til at anmode om oplysninger fra indberettende enheder (hvis det er påkrævet). Selv om det er frivilligt at anmode en anden myndighed om oplysninger (frivillig anvendelse), forventes det, at anmodningen vil indebære en forpligtelse til at fremlægge og dele oplysningerne, når en anden myndighed anmoder herom (obligatorisk deling).

3.2.4.1. Det bør dog også bemærkes, at de foreslåede ændringer i langt højere grad fokuserer på at lette udvekslingen af oplysninger mellem myndigheder, der fører tilsyn med den finansielle sektor, snarere end på at reducere kravene til dataindsamling fra interessenter på det finansielle marked. Selv om forslaget ikke direkte reducerer rapporteringskravene, mener og forventer EØSU i lyset heraf, at mere deling og genbrug af data sandsynligvis vil resultere i en sådan reduktion.

3.2.5. EØSU sætter stor pris på at undgå dobbeltanmodninger om rapportering, hvor flere myndigheder har beføjelse til at indsamle visse data fra finansielle institutioner eller andre markedsdeltagere. For at gøre dette muligt vil det være nødvendigt at standardisere omfanget og formatet af de data, der indgår i udvekslingen af oplysninger mellem de myndigheder, der fører tilsyn med den finansielle sektor.

3.2.5.1. EØSU er klar over, at regulering og operationel gennemførelse af standarderne med henblik på at undgå dobbeltreportering, forenkle rapporteringskravene og mindske byrderne er en udfordrende og omfattende opgave, der kræver en trinvis tilgang. EØSU glæder sig over denne udvikling som led i et bredere initiativ med potentielle yderligere faser, der omfatter datastandardiseringsfasen og anvendelsen af moderne teknologier.

3.2.6. Rationaliseringen og forenklingen af rapporteringskravene bør føre til en reduktion af de administrative omkostninger navnlig til databehandling og datarapportering. Indførelsen af et system, der leverer nøjagtige, konsekvente og rettidige data til tilsynsmyndighederne på EU-plan og nationalt plan, kan imidlertid medføre visse omkostninger til gennemførelse og/eller yderligere standardisering, navnlig til brug af fælles rapporteringsformater og/eller via særlige platforme, der kan oprettes til sådanne formål.

3.2.6.1. EØSU forstår, at der i denne fase af samarbejdet mellem myndighederne ikke er planer om et fælles rapporteringssystem, og den bør holdes adskilt fra datadeling, og at det vil kræve en passende konsekvensanalyse af gennemførligheden og omkostningerne. Det skal dog bemærkes, at der for at etablere datadelingspraksis eller blot for at omorganisere den kan tildeles eller være behov for yderligere midler, navnlig i begyndelsen af samarbejdet. Dette svækker imidlertid ikke EØSU's generelle holdning om, at forslaget bør bidrage til besparelser på lang sigt.

3.2.7. Udvalget påpeger, at det for at opnå en løbende forenkling i praksis bør understreges, at det er vigtigt at skabe en fælles tilsynskultur med henblik på regelmæssigt at revidere rapporteringskravene og fjerne dem, der er blevet overflødige eller forældede, f.eks. på grund af øget udveksling af oplysninger, og på at fremme samarbejdet.

3.2.8. Af hensyn til gennemsigtigheden og tilliden mellem markedsaktørerne samt omkostningseffektivitet, når der tages hensyn til automatiserede formularer eller udvekslingsplatforme, og når standarderne for og omfanget af data er de samme eller tilsvarende, bør levering af data til en kompetent myndighed (eller en fælles platform) behandles som levering til alle andre kompetente myndigheder (one-stop-shop-konceptet). EØSU er klar over, at denne fase af processen fokuserer på forbedret datadeling og genanvendelse af indberettede data som en af byggestenene i en bredere strategi. Udvalget opfordrer til, at initiativet overvejes i yderligere faser for at opnå større potentiale for samarbejde og lettelse af arbejdet for enheder, der er under tilsyn.

3.2.9. Ud over ovenstående bemærker EØSU, at ændringerne ikke kræver datadeling mellem myndigheder, og at deling af data fortsat vil være underlagt en frivillig anmodning. Det betyder, at lettelsen afhænger af samarbejde mellem myndigheder og fortsat er et spørgsmål om faktiske omstændigheder frem for et spørgsmål om pligt.

3.2.10. Udvalget erkender også, at minimering af rapporteringsomkostningerne kan bringe datakvaliteten, sikkerheden i forbindelse med overførslen eller integriteten i fare. Det bør også tages i betragtning, at finansielle institutioner og andre enheder, der er aktive på de finansielle markeder, skal indberette en bred vifte af oplysninger for at sætte EU og de nationale myndigheder, der fører tilsyn med det finansielle system, i stand til at overvåge risici og sikre finansiell stabilitet. EØSU fremhæver, at ændringerne gør det muligt at modtage oplysninger fra en anden myndighed, hvilket letter byrden for de finansielle institutioner og dermed sparer tid og penge.

3.3. Om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2016/1011 for så vidt angår anvendelsesområdet for reglerne for benchmarks, brugen i Unionen af benchmarks leveret af en administrator, der er etableret i et tredjeland, og visse rapporteringskrav:

3.3.1. EØSU glæder sig over en mere afbalanceret og forholdsmæssig tilgang til at sikre finansiell stabilitet og integritet på de europæiske markeder samt til at reducere omkostninger og lovgivningsmæssige krav, navnlig ved at reducere kravene til ikkevæsentlige benchmarks.

3.3.2. Udvalget bemærker, at de foreslåede ændringer øger den retssikkerhed, der er nødvendig for benchmarkadministrators aktiviteter. EØSU glæder sig over deltagelsen af myndigheder på alle niveauer i den lovgivningsmæssige proces, der finder anvendelse på benchmarks, samt præciseringen af den rolle, som Kommissionen, Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) og de nationale myndigheder spiller i den proces, der finder anvendelse for væsentlige og kritiske benchmarks.

3.3.3. EØSU mener, at de foreslåede ændringer vil resultere i, at EU-brugere bevarer adgangen til flere benchmarks, hvilket vil have en positiv indvirkning på konkurrencen på det europæiske finansielle marked.

3.3.4. EØSU bemærker, at de foreslåede ændringer omfatter to uafhængige procedurer vedrørende væsentlige benchmarks. Den første er knyttet til den lovbestemte tærskel for en kumulativ værdi på 50 mia. EUR af aktiver, som i kraft af loven finder anvendelse på alle interessenter, selv om tærsklen kun bør beregnes på grundlag af anvendelsen af et benchmark inden for EU. Den anden er knyttet til lokal evaluering på baggrund af nationale skønsbeføjelser med henblik på at vurdere visse indeks til at være væsentlige, selv hvis det pågældende benchmark hovedsagelig anvendes i én medlemsstat, eller hvis de vedtagne tærskelværdier for udpegelse, som er relevante for EU, ikke er blevet overholdt.

3.3.5. EØSU påpeger, at de to ovennævnte procedurer kan sikre et passende harmoniseringsniveau og give medlemsstaterne et vist spillerum og en vis fleksibilitet. EØSU mener, at den kompetente myndigheds udpegelse på grundlag af kvalitative betingelser som fastsat i artikel 24, stk. 1, litra b), bør behandles som en undtagelse fra reglen om en værdi af aktiver på 50 mia. EUR, og hvis det er nødvendigt for en medlemsstat at anvende den, bør den begrundes behørigt.

3.3.6. En reduktion af forpligtelserne i henhold til benchmarkforordningen, navnlig afskaffelse af de krav, der er beskrevet i afsnit II, III, IV og VI for ikkevæsentlige benchmarks, vil spare tid og omkostninger. I den forbindelse anbefaler udvalget på det kraftigste, at det kontrolleres, om det er muligt at tage initiativ til at minimere rapporteringskravene eller reducere omkostninger til kritiske eller væsentlige benchmarks.

3.3.7. EØSU glæder sig over ESMA's rolle som et rådgivende organ for nationale myndigheder i processen med at udpege benchmarks som værende vigtige for at sikre gennemsigtighed ved at samle de nationale kompetente myndigheders udpegelsesafgørelser og udpege benchmarks af betydning uden for EU.

4. Særlige bemærkninger

4.1. Ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 ⁽⁸⁾

4.1.1. Med hensyn til de foreslåede ændringer af artikel 8, stk. 3, bemærker EØSU, at det for at forenkle dataudvekslingen og opfylde kravene til dataenes fuldstændighed, kvalitet og beskyttelse bør sikres, at de nyligt indførte datadelingsmekanismer ikke strider mod tavshedspligten (f.eks. ved at tilføje krydshenvisning til relevante afsnit i forordningen).

4.1.2. Med hensyn til de foreslåede ændringer af artikel 15, stk. 11, påpeger EØSU, at de myndigheder, der er omhandlet i stk. 8, for at fremme den automatiserede udveksling af oplysninger skal (ikke kun »kan«) indgå aftalememoranda for at præcisere de nærmere bestemmelser for udvekslingen af oplysninger. For at fremskynde udvekslingen af oplysninger og fremme fjernelsen af hindringer bør der indføres en forpligtelse til at udarbejde memoranda med henblik på standardisering. EØSU tager hensyn til, at hensigten med forslaget var at undgå unødvendige byrder og ikke at pålægge en forpligtelse, da visse ordninger allerede kan være på plads, og/eller der ikke er behov for yderligere ordninger, navnlig når frivillig ansøgning om oplysninger tages i betragtning.

4.1.3. Med hensyn til de foreslåede ændringer af artikel 15, stk. 13 ⁽⁹⁾, understreger EØSU, at der ikke er behov for at kræve en begrundet anmodning fra sag til sag, navnlig hvad angår Kommissionen. Under hensyntagen til Kommissionens opgaver, mål og kompetencer og formålet med ændringerne — at give Kommissionen nøjagtige og omfattende oplysninger med henblik på at udvikle politikker, evaluere eksisterende lovgivning og vurdere virkningen af potentielle lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige initiativer, herunder et evidensbaseret grundlag for udformning og evaluering af Unionens politikker — bør der ikke kræves nogen specifik begrundelse.

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1).

⁽⁹⁾ »Uden at det berører andre forpligtelser, der er fastsat i EU-retten vedrørende udveksling af oplysninger, udveksler ESRB, efter begrundet anmodning og fra sag til sag, oplysninger, som andre myndigheder har rapporteret til ESRB i medfør af deres forpligtelser i henhold til EU-retten, med Kommissionen eller en af de i stk. 8 omhandlede myndigheder. ESRB fremsender disse oplysninger i en form, der ikke gør det muligt at identificere individuelle enheder, og som ikke indeholder personoplysninger.«

4.1.3.1. EØSU er af den opfattelse, at Kommissionen ved at opretholde sådanne krav vil undgå at give indtryk af, at oplysningerne overføres vilkårligt. Det vil bevise, at forslaget ikke har nogen indflydelse på de forskellige institutioners og myndigheders kompetenceændringer. Udvalget understreger, at indsamling af data i individuelle sager og af konkrete, berettigede årsager vil forbedre det legitime grundlag for deling og vil bevise, at offentliggørelse ikke er i strid med retssystemet.

4.2. *Ændringer af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010⁽¹⁰⁾, (EU) nr. 1094/2010⁽¹¹⁾ og (EU) nr. 1095/2010⁽¹²⁾*

4.2.1. I de foreslåede ændringer af artikel 29, stk. 1, litra d), bør kravet om at minimere omkostningerne ikke adskilles fra de andre mål for dataindsamling og datadeling, og det bør suppleres med et relateret mål ved at tilføje »samtidig med at dataenes anvendelighed og kvalitet bevarer«.

4.3. *Ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523⁽¹³⁾*

4.3.1. EØSU glæder sig over forlængelsen af den obligatoriske rapporteringsperiode fra seks måneder til et år. Denne ændring afspejler de praktiske rapporteringsbehov og -årsager og minimerer samtidig den indsats, der er nødvendig for at forberede indholdet og hyppigheden af dataoverførslen. EØSU glæder sig over den strammere frist for indsendelse af årlige rapporter baseret på de garantiaftaler, der er indgået med gennemførelsespartnerne.

Bruxelles, den 14. februar 2024.

Oliver RÖPKE

Formand

for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523 af 24. marts 2021 om oprettelse af InvestEU-programmet og om ændring af forordning (EU) 2015/1017 (EUT L 107 af 26.3.2021, s. 30).